

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 194

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

2 iulie 2011

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2011/C 194/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 186, 25.6.2011

1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2011/C 194/02

Cauza C-147/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Arbeitsgericht Hamburg — Germania) — Jürgen Römer/Freie und Hansestadt Hamburg (Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Principii generale de drept al Uniunii — Articolul 157 TFUE — Directiva 2000/78/CE — Domeniu de aplicare — Noțiunea „remunerație” — Excluderi — Sistem de asigurare profesională sub formă de pensie complementară pentru limită de vârstă pentru foștii salariați ai unei colectivități locale și pentru urmașii acestora — Metodă de calcul al acestei pensii care îi avantajează pe beneficiarii căsătoriți în raport cu cei care trăiesc în cadrul unei uniuni consensuale înregistrate — Discriminare bazată pe orientarea sexuală)

2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2011/C 194/03	Cauzele conexe C-230/09 și C-231/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof (Germania) — Hauptzollamt Koblenz/Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)/Theodor Aissen, Hermann Rohaan [Agricultură — Sectorul laptelui și al produselor lactate — Regulamentul (CE) nr. 1788/2003 — Prelevare în sectorul laptelui și al produselor lactate — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Scheme de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune — Transfer de cantități individuale de referință — Repercusiuni asupra calculului prelevării — Repercusiuni asupra calculului primei pentru produsele lactate]	3
2011/C 194/04	Cauza C-391/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas — Republica Lituania) — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn/Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius (Cetățenia Uniunii — Libertatea de circulație și de ședere în statele membre — Principiul nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate — Articolele 18 TFUE și 21 TFUE — Principiul egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică — Directiva 2000/43/CE — Reglementare națională care impune transcrierea numelor și a prenumelor persoanelor fizice în actele de stare civilă sub o formă care să respecte normele de grafie proprii limbii oficiale naționale)	4
2011/C 194/05	Cauza C-543/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Deutsche Telekom AG/Bundesrepublik Deutschland [Comunicații electronice — Directiva 2002/22/CE — Articolul 25 alineatul (2) — Directiva 2002/58/CE — Articolul 12 — Furnizare de servicii de informații telefonice și de liste de abonați telefonici — Obligație impusă unei întreprinderi care alocă numere de telefon de a transmite altor întreprinderi datele pe care le deține cu privire la abonații unor întreprinderi terțe]	5
2011/C 194/06	Cauza C-107/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Administrativen sad Sofia-grad — Bulgaria) — Enel Maritsa Izток 3 AD/Direktor „Obzhalvane i upravljenje na izpalnenieto” NAP (Trimitere preliminară — TVA — Directivele 77/388/CEE și 2006/112/CE — Rambursare — Termen — Dobânzi — Compensare — Principiile neutralității fiscale și proporționalității — Protecția încrederii legitime)	5
2011/C 194/07	Cauza C-144/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Kammergericht Berlin — Germania) — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts/JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch [Competența judiciară în materie civilă — Articolul 22 punctul 2 și articolul 27 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competența exclusivă a instanțelor din statul în care este situat sediul de a judeca litigiile privind valabilitatea deciziilor organelor societăților — Domeniu de aplicare — Acțiune formulată de o persoană juridică de drept public prin care se urmărește constatarea nulității unui contract din cauza pretensei nevalidității a deciziilor organelor sale referitoare la încheierea acestuia — Litispendență — Obligația instanței sesizate ulterior de a suspenda procedura — Întindere]	6
2011/C 194/08	Cauzele conexe C-201/10 și C-202/10: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10)/Hauptzollamt Hamburg-Jonas [Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene — Articolul 3 — Recuperarea unei restituiri la export — Termen de prescripție de 30 de ani — Normă de prescripție care face parte din dreptul civil general al unui stat membru — Aplicare „prin analogie” — Principiul securității juridice — Principiul încrederii legitime — Principiul proporționalității]	7

2011/C 194/09	Cauza C-294/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Augstākās tiesas Senāts — Republica Letonia) — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks/Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija [Transport aerian — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 5 alineatul (3) — Compensarea pasagerilor în eventualitatea anulării zborurilor — Exonerare de obligația de compensare în caz de împrejurări excepționale — Adoptarea de către operatorul de transport aerian a tuturor măsurilor posibile pentru prevenirea împrejurărilor excepționale — Planificarea resurselor în timp util pentru a se putea asigura zborul după încetarea unor asemenea împrejurări] 7	7
2011/C 194/10	Cauza C-479/10: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 10 mai 2011 — Comisia Europeană/Regatul Suediei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 1999/30/CE — Controlul poluării — Valori limită pentru concentrațiile de PM ₁₀ din aerul înconjurător) 8	8
2011/C 194/11	Cauza C-128/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 14 martie 2011 — UsedSoft GmbH/Oracle International Corp. 8	8
2011/C 194/12	Cauza C-165/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republica Slovacă) la 4 aprilie 2011 — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky/Profitube s. r. o. 9	9
2011/C 194/13	Cauza C-173/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 8 aprilie 2011 — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd/Sportradar GmbH (societate înregistrată în Germania), Sportradar (societate înregistrată în Elveția) 10	10
2011/C 194/14	Cauza C-177/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulio tis Epikrateias la 15 aprilie 2011 — Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton/1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon și 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis. 10	10
2011/C 194/15	Cauza C-209/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 4 mai 2011 — Sportingbet PLC/Ypourgos Politismou, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon 11	11

Tribunalul

2011/C 194/16	Cauza T-423/07: Hotărârea Tribunalului din 19 mai 2011 — Ryanair/Comisia („Ajutoare de stat — Concurență — Abuz de poziție dominantă — Sectorul aerian — Utilizarea exclusivă a terminalului 2 al Aeroportului din München — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Luare de poziție a Comisiei — Nepronunțare asupra fondului — Obligația de a acționa — Inexistență”) 12	12
2011/C 194/17	Cauza T-502/07: Hotărârea Tribunalului din 18 mai 2011 — IIC-Intersport International/OAPI — McKenzie (McKENZIE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative McKENZIE — Mărcile comunitare figurative și verbale anterioare MCKINLEY — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] 12	12

2011/C 194/18	Cauza T-207/08: Hotărârea Tribunalului din 18 mai 2011 — Habanos/OAPI — Tabacos de Centroamérica (KIOWA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative KIOWA — Marcă comunitară și marcă națională figurative anterioare COHIBA — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	13
2011/C 194/19	Cauza T-580/08: Hotărârea Tribunalului din 19 mai 2011 — PJ Hungary/OAPI — Pepekillo (PEPEQUILLO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PEPEQUILLO — Mărci naționale și comunitare verbale și figurative anterioare PEPE și PEPE JEANS — Restitutio in integrum — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Articolul 78 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 81 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94 [devenite articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009]”]	13
2011/C 194/20	Cauza T-376/09: Hotărârea Tribunalului din 18 mai 2011 — Glenton España/OAPI — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative POLO SANTA MARIA — Marca figurativă anterioară din Benelux care reprezintă o siluetă de jucător de polo — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	14
2011/C 194/21	Cauza T-81/10: Hotărârea Tribunalului din 19 mai 2011 — Tempus Vade/OAPI — Palacios Serrano (AIR FORCE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale AIR FORCE — Mărci comunitare și naționale verbală și figurative anterioare TIME FORCE — Motive relative de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similitudinii dintre semne — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	14
2011/C 194/22	Cauza T-206/11: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2011 — COMPLEX/OAPI — Kajometal (KX)	14
2011/C 194/23	Cauza T-207/11: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2011 — EyeSense/OAPI — Osypka Medical (ISENSE)	15
2011/C 194/24	Cauza T-216/11: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2011 — Progust/OAPI — Sopralax & Vosmarques (IMPERIA)	15
2011/C 194/25	Cauza T-219/11: Acțiune introdusă la 15 aprilie 2011 — Otero González/OAPI — Apli-Agipa (AGIPA)	16
2011/C 194/26	Cauza T-220/11: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2011 — TeamBank/OAPI — Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)	16
2011/C 194/27	Cauza T-223/11: Acțiune introdusă la 20 aprilie 2011 — Siemens/Comisia	17
2011/C 194/28	Cauza T-224/11: Acțiune introdusă la 21 aprilie 2011 — Caventa/OAPI — Anson's Herrenhaus (BERG)	17
2011/C 194/29	Cauza T-225/11: Acțiune introdusă la 21 aprilie 2011 — Caventa/OAPI — Anson's Herrenhaus (BERG)	18

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2011/C 194/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 186, 25.6.2011

Publicații anterioare

JO C 179, 18.6.2011

JO C 173, 11.6.2011

JO C 160, 28.5.2011

JO C 152, 21.5.2011

JO C 145, 14.5.2011

JO C 139, 7.5.2011

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Arbeitsgericht Hamburg — Germania) — Jürgen Römer/ Freie und Hansestadt Hamburg

(Cauza C-147/08) ⁽¹⁾

(Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Principii generale de drept al Uniunii — Articolul 157 TFUE — Directiva 2000/78/CE — Domeniu de aplicare — Noțiunea „remunerație” — Excluderi — Sistem de asigurare profesională sub formă de pensie complementară pentru limită de vârstă pentru foștii salariați ai unei colectivități locale și pentru urmașii acestora — Metodă de calcul al acestei pensii care îi avantajează pe beneficiarii căsătoriți în raport cu cei care trăiesc în cadrul unei uniuni consensuale înregistrate — Discriminare bazată pe orientarea sexuală)

(2011/C 194/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Jürgen Römer

Pârât: Freie und Hansestadt Hamburg

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Arbeitsgericht Hamburg (Germania) — Interpretarea principiului egalității de tratament, a articolului 141 din Tratatul CE, a articolelor 1, 2, 3 alineatul (1) litera (c) și a articolului 3 alineatul (3), precum și a considerentului (22) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7) — Domeniul de aplicare al directivei — Excluderea plăților de orice natură efectuate de regimurile publice sau asimilate, inclusiv de regimurile publice de securitate socială sau de protecție socială — Excluderea legislațiilor naționale privind starea civilă și a pres-

tațiilor care decurg din aceasta — Sistem de asigurare profesională sub formă de pensie suplimentară pentru foștii angajați și foștii lucrători ai unei colectivități locale și pentru supraviețuitorii acestora — Metoda de calcul a pensiei care avantajează beneficiarii căsătoriți în raport cu cei care trăiesc într-o uniune consensuală înregistrată

Dispozitivul

1. Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretată în sensul că nu sunt excluse din domeniul său de aplicare material, nici în temeiul articolului 3 alineatul (3) din aceasta, nici în temeiul considerentului (22) al acesteia, pensiile complementare pentru limită de vârstă precum cele plătite foștilor angajați ai Freie und Hansestadt Hamburg și urmașilor acestora în temeiul Legii landului Hamburg referitoare la pensiile complementare pentru limită de vârstă și de urmaș ale salariaților Freie und Hansestadt Hamburg (Erstes Ruhegeldgesetz der Freien und Hansestadt Hamburg), în versiunea din 30 mai 1995, care constituie remunerații în sensul articolului 157 TFUE.
2. Dispozițiile coroborate ale articolelor 1, 2 și 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78 se opun unei dispoziții naționale precum articolul 10 alineatul 6 din legea menționată a landului Hamburg în temeiul căreia un beneficiar care a încheiat o uniune consensuală încasează o pensie complementară pentru limită de vârstă cu un quantum inferior celei acordate unui beneficiar căsătorit care nu este separat în mod permanent, în cazul în care:
 - în statul membru în cauză, căsătoria este rezervată unor persoane de sexe diferite și coexistă cu o uniune consensuală precum cea prevăzută de Legea privind uniunea consensuală înregistrată (Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft) din 16 februarie 2001, care este rezervată persoanelor de același sex, și
 - există o discriminare directă pe baza orientării sexuale, întrucât, în dreptul național, acest partener de viață se găsește într-o situație juridică și de fapt comparabilă cu cea a unei persoane căsătorite în ceea ce privește pensia respectivă. Aprecierea comparabilității intră în competența instanței de trimitere și trebuie să se concentreze asupra drepturilor și obligațiilor respective ale soților și ale persoanelor care au încheiat o uniune consensuală, astfel cum sunt reglementate acestea în cadrul instituțiilor corespunzătoare, care sunt relevante ținând cont de obiectul și de condițiile de acordare a prestației în cauză.

3. În ipoteza în care articolul 10 alineatul 6 din Legea landului Hamburg referitoare la pensiile complementare pentru limită de vârstă și de urmaș ale salariaților Freie und Hansestadt Hamburg, în versiunea din 30 mai 1995, ar constitui o discriminare în sensul articolului 2 din Directiva 2000/78, dreptul la egalitatea de tratament ar putea fi invocat de un particular precum reclamantul din acțiunea principală cel mai devreme după expirarea termenului de transpunere a directivei menționate, și anume începând cu 3 decembrie 2003, fără să fie necesar să aștepte ca dispoziția menționată să fie armonizată cu dreptul Uniunii de legiuitorul național.

(¹) JO C 171, 5.7.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof (Germania) — Hauptzollamt Koblenz/ Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)/Theodor Aissen, Hermann Rohaan

(Cauzele conexate C-230/09 și C-231/09) (¹)

[Agricultură — Sectorul laptelui și al produselor lactate — Regulamentul (CE) nr. 1788/2003 — Prelevare în sectorul laptelui și al produselor lactate — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Scheme de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune — Transfer de cantități individuale de referință — Repercusiuni asupra calculului prelevării — Repercusiuni asupra calculului primei pentru produsele lactate]

(2011/C 194/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Hauptzollamt Koblenz (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)

Pârâți: Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Theodor Aissen, Hermann Rohaan (C-231/09)

cu participarea: Bundesministerium der Finanzen

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea articolului 5 litera (k) din Regulamentul (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO L 270, p. 123, Ediție specială, 03/vol. 50, p. 22) — Reluarea cantității de referință de lapte în perioada de referință ca urmare a rezilierii unui contract de arendare — Luarea în considerare la stabilirea cantității de referință disponibile pentru locator a cantității deja transferate de fostul arendaș în perioada de referință

Dispozitivul

1. Articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2217/2004 al Consiliului din 22 decembrie 2004, trebuie interpretat în sensul că realocarea părții nefolosite a cantității naționale de referință atribuite livrărilor trebuie să se efectueze proporțional cu cantitatea individuală de referință a fiecărui producător care a livrat cantități excedentare, și anume cea stabilită la data de 1 aprilie a perioadei relevante de 12 luni, sau conform unor criterii obiective care urmează să fie stabilite de statele membre. Noțiunea de cantitate individuală de referință, utilizată la această dispoziție, nu permite luarea în considerare a unor transferuri de cantități de referință intervenite în cursul acestei perioade.
2. O reglementare națională care pune în aplicare posibilitatea, prevăzută la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1788/2003, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2217/2004, de a stabili criterii obiective potrivit cărora să se efectueze realocarea părții nefolosite a cantității naționale de referință atribuite livrărilor trebuie să respecte, printre altele, principiile generale ale dreptului Uniunii, precum și obiectivele urmărite de politica agricolă comună și în special pe cele vizate de organizarea comună a piețelor în sectorul laptelui.
3. Aceste obiective nu se opun unei reglementări naționale, adoptată în cadrul punerii în aplicare a acestei posibilități, care permite producătorilor care au livrat cantități excedentare, în cazul în care, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului nr. 1788/2003, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2217/2004, în cursul perioadei relevante de 12 luni, le-a fost transferată o cantitate individuală de referință din care fusese deja produs și livrat lapte pentru aceeași perioadă de producătorul care dispunea anterior de aceasta, să participe la respectiva realocare prin includerea unei părți sau a totalității acestei cantități de referință. Statele membre trebuiau să se asigure totuși că o astfel de reglementare nu determină transferuri care, în pofida respectării formale a condițiilor prevăzute de acest regulament, ar fi avut drept unic scop să permită anumitor producători care au livrat cantități excedentare să își asigure o poziție mai favorabilă la momentul realocării respective.
4. Noțiunea „cantitate individuală de referință eligibilă pentru acordarea primei și disponibilă în exploatare”, cuprinsă în cadrul articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 118/2005 al Comisiei din 26 ianuarie 2005, care corespunde noțiunii „cantitate de referință disponibilă” definite la articolul 5 litera (k) din Regulamentul nr. 1788/2003, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2217/2004, trebuie

interpretată în sensul că, în cazul în care unui producător i-a fost transferată, în cursul perioadei relevante de 12 luni, o cantitate de referință pentru care fusese deja livrat lapte de către cedent în cursul aceleiași perioade, aceasta nu înglobează, în ceea ce îl privește pe cesionar, partea din cantitatea de referință transferată pentru care cedentul efectuase deja livrări de lapte scutite de plata prelevării.

(¹) JO C 220, 12.9.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas — Republica Lituania) — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn/ Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

(Cauza C-391/09) (¹)

(Cetățenia Uniunii — Libertatea de circulație și de ședere în statele membre — Principiul nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate — Articolele 18 TFUE și 21 TFUE — Principiul egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică — Directiva 2000/43/CE — Reglementare națională care impune transcrierea numelor și a prenumelor persoanelor fizice în actele de stare civilă sub o formă care să respecte normele de grafie proprii limbii oficiale naționale)

(2011/C 194/04)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn

Pârâte: Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Interpretarea articolului 12 primul paragraf CE și a articolului 18 alineatul (1) CE, precum și a articolului 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între

persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (JO L 180, p. 22, Ediție specială, 20/vol. 1, p. 19) — Reglementare națională care impune transcrierea în caracterele limbii oficiale a statului, în actele de stare civilă eliberate de acesta, a numelor și prenumelor persoanelor care au altă cetățenie

Dispozitivul

1. O reglementare națională care prevede că numele de familie și prenumele unei persoane pot fi transcrise în actele de stare civilă din acest stat numai sub o formă care să respecte normele de grafie ale limbii oficiale naționale privește o situație care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică.

2. Articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că:

— nu se opune ca autoritățile competente ale unui stat membru să refuze, în temeiul unei reglementări naționale care prevede că numele de familie și prenumele unei persoane pot fi transcrise în actele de stare civilă din acest stat numai sub o formă care să respecte normele de grafie ale limbii oficiale naționale, să modifice, în certificatele de naștere și de căsătorie ale unuia dintre resortisanții săi, numele de familie și prenumele acestuia, potrivit normelor de grafie ale unui alt stat membru;

— nu se opune ca autoritățile competente ale unui stat membru să refuze, în împrejurări precum cele în cauză în acțiunea principală și în temeiul aceleiași reglementări, să modifice numele de familie comun unui cuplu căsătorit de cetățeni ai Uniunii, astfel cum figurează acesta în actele de stare civilă eliberate de statul membru de origine a unuia dintre acești cetățeni, sub o formă care să respecte normele de grafie ale acestui din urmă stat, cu condiția ca acest refuz să nu provoace cetățenilor Uniunii menționați inconveniente majore de ordin administrativ, profesional și privat, ceea ce revine instanței de trimitere să determine. Dacă situația se dovedește a fi astfel, revine de asemenea acestei instanțe să verifice dacă refuzul de modificare este necesar protecției intereselor pe care reglementarea națională urmărește să le garanteze și este proporțional cu obiectivul legitim urmărit;

— nu se opune ca autoritățile competente ale unui stat membru să refuze, în împrejurări precum cele în cauză în acțiunea principală și în temeiul aceleiași reglementări, să modifice certificatul de căsătorie al unui cetățean al Uniunii resortisant al unui alt stat membru, pentru ca prenumele cetățeanului menționat să fie transcrise în acest certificat cu semne diacritice, astfel cum au fost transcrise în actele de stare civilă eliberate de statul său membru de origine și sub o formă care să respecte normele de grafie ale limbii oficiale naționale a acestui din urmă stat.

(¹) JO C 312, 19.12.2009

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Deutsche Telekom AG/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-543/09) ⁽¹⁾

[Comunicații electronice — Directiva 2002/22/CE — Articolul 25 alineatul (2) — Directiva 2002/58/CE — Articolul 12 — Furnizare de servicii de informații telefonice și de liste de abonați telefonici — Obligație impusă unei întreprinderi care alocă numere de telefon de a transmite altor întreprinderi datele pe care le deține cu privire la abonații unor întreprinderi terțe]

(2011/C 194/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Deutsche Telekom AG

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

cu participarea: GoYellow GmbH, Telix AG

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesverwaltungsgericht — Interpretarea articolului 25 alineatul (2) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213), precum și a articolului 12 din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63) — Furnizarea unor liste de abonați — Domeniul de aplicare a obligației impuse unei întreprinderi care a atribuit numere de telefon abonaților de a transmite altor întreprinderi toate datele relevante în vederea editării unei liste universale de abonați sau de a furniza un serviciu universal de informații — Date privind abonații terțelor întreprinderi

Dispozitivul

1. Articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care impune întreprinderilor care alocă numere

de telefon utilizatorilor finali obligația de a pune la dispoziția unor întreprinderi a căror activitate constă în furnizarea de servicii de informații telefonice accesibile publicului și de liste de abonați telefonici nu numai datele cu privire la propriii abonați ai acestora, ci și datele pe care le dețin cu privire la abonații unor întreprinderi terțe.

2. Articolul 12 din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale prin care o întreprindere care publică liste publice de abonați este obligată să transmită date cu caracter personal pe care le deține cu privire la abonații altor furnizori de servicii telefonice către o întreprindere terță a cărei activitate constă în publicarea unei liste publice tipărite sau electronice de abonați telefonici sau în înlesnirea consultării unor astfel de liste de abonați prin intermediul unor servicii de informații, fără ca o astfel de transmitere să fie condiționată de un nou consimțământ al abonaților, cu condiția totuși ca, pe de o parte, aceștia din urmă să fi fost informați înainte de prima înscriere a datelor lor într-o listă publică de abonați cu privire la finalitatea acesteia, precum și cu privire la faptul că aceste date ar fi susceptibile de a fi comunicate unui alt furnizor de servicii telefonice și, pe de altă parte, cu condiția ca, după transmiterea lor, datele menționate să nu fie folosite în alte scopuri decât cele pentru care au fost adunate în vederea primei publicări.

⁽¹⁾ JO C 80, 27.3.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Administrativen sad Sofia-grad — Bulgaria) — Enel Maritsa Iztok 3 AD/Direktor „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto” NAP

(Cauza C-107/10) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — TVA — Directivele 77/388/CEE și 2006/112/CE — Rambursare — Termen — Dobânzi — Compensare — Principiile neutralității fiscale și proporționalității — Protecția încrederii legitime)

(2011/C 194/06)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Enel Maritsa Iztok 3 AD

Pârât: Direktor „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto” NAP

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Administrativă — Sofia-grad — Interpretarea articolului 18 alineatul (4) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) și a articolului 183 primul paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Termen imperativ pentru rambursarea excedentului de TVA la expirarea căruia se calculează dobânzile datorate persoanei impozabile — Modificarea a legislației naționale, în cursul unui asemenea calcul, care prevede că, în cazul unui control fiscal, calculul se va efectua începând cu data remiterii deciziei de impunere prin care se finalizează controlul fiscal — Termen rezonabil — Posibilitatea rambursării excedentului de TVA prin compensarea sumei care urmează a fi rambursată cu datoriile fiscale ale persoanei impozabile — Principiile neutralității fiscale și proporționalității

Dispozitivul

1. Articolul 183 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/138/CE a Consiliului din 19 decembrie 2006, coroborat cu principiul protecției încrederii legitime trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede cu efect retroactiv prelungirea termenului în care trebuie efectuată rambursarea excedentului de taxă pe valoarea adăugată, în măsura în care reglementarea menționată privează persoana impozabilă de dreptul pe care îl avea anterior intrării în vigoare a acestei reglementări, de a obține dobânzi de întârziere aferente sumei care trebuia să îi fie rambursată.
2. În lumina principiului neutralității fiscale, articolul 183 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/138, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale potrivit căreia termenul normal de rambursare a excedentului de taxă pe valoarea adăugată, la expirarea căruia sunt datorate dobânzi de întârziere aferente sumei care trebuie restituită, este prelungit în cazul inițierii unui control fiscal, această prelungire având drept consecință faptul că dobânzile sunt datorate doar de la data finalizării controlului, cu toate că excedentul menționat a făcut deja obiectul unei raportări pe durata celor trei perioade fiscale care urmează perioadei în care acesta a apărut. În schimb, faptul că termenul normal amintit este stabilit la 45 de zile nu încalcă această prevedere.
3. Articolul 183 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/138, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca rambursarea excedentului de taxă pe valoarea adăugată să fie efectuată prin compensare.

(¹) JO C 134, 22.5.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Kammergericht Berlin — Germania) — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts/ JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Cauza C-144/10) (¹)

[Competența judiciară în materie civilă — Articolul 22 punctul 2 și articolul 27 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competență exclusivă a instanțelor din statul în care este situat sediul de a judeca litigiile privind valabilitatea deciziilor organelor societăților — Domeniu de aplicare — Acțiune formulată de o persoană juridică de drept public prin care se urmărește constatarea nulității unui contract din cauza pretenției nevalidității a deciziilor organelor sale referitoare la încheierea acestuia — Litispendență — Obligația instanței sesizate ulterior de a suspenda procedura — Întindere]

(2011/C 194/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Kammergericht Berlin

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts

Pârâtă: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Kammergericht Berlin — Interpretarea articolului 22 punctul 2 și a articolului 27 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Competență exclusivă a instanțelor din statul în care se află sediul pentru litigiile cu privire la validitatea deciziilor organelor societăților — Aplicabilitatea acestei norme de competență exclusivă în privința unei acțiuni formulate de o persoană juridică de drept public prin care se urmărește constatarea nulității unei convenții din cauza pretenției nevalidității a deciziilor organelor sale referitoare la încheierea acestei convenții

Dispozitivul

1. Articolul 22 punctul 2 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că nu este aplicabil în cazul unui litigiu în cadrul căruia o societate se prevalează de inopozabilitatea unui contract în privința sa din cauza pretenției nevalidității, rezultând din încălcarea statutului acesteia, a unei decizii a organelor sale care a condus la încheierea respectivului contract.

(¹) JO C 148, 5.6.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10)/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauzele conexate C-201/10 și C-202/10) ⁽¹⁾

[Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene — Articolul 3 — Recuperarea unei restituiri la export — Termen de prescripție de 30 de ani — Normă de prescripție care face parte din dreptul civil general al unui stat membru — Aplicare „prin analogie” — Principiul securității juridice — Principiul încrederii legitime — Principiul proporționalității]

(2011/C 194/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10)

Pârâtă: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Hamburg — Interpretarea articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166) — Recuperarea unei restituiri la export încasate în mod necuvenit de către exportator ca urmare a neregularităților comise de acesta — Aplicarea unei reglementări naționale care prevede un termen de prescripție de 30 de ani — Principiile securității juridice și proporționalității

Dispozitivul

1. În împrejurări precum cele din acțiunile principale, principiul securității juridice nu se opune, în principiu, ca, în contextul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene definite în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene și în temeiul articolului 3 alineatul (3) din acest regulament, autoritățile și instanțele naționale ale unui stat membru să aplice „prin analogie” într-un litigiu referitor la rambursarea unei restituiri la export plătite nejustificat un

termen de prescripție întemeiat pe o dispoziție națională de drept comun, cu condiția, totuși, ca o astfel de aplicare care rezultă dintr-o practică jurisprudențială să fi fost suficient de previzibilă, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

2. În împrejurări precum cele din acțiunile principale, principiul proporționalității se opune, în cadrul punerii în aplicare de statele membre a posibilității care le este oferită de articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2988/95, aplicării unui termen de prescripție de 30 de ani într-un litigiu referitor la rambursarea restituirilor primite nejustificat.

3. În împrejurări precum cele din acțiunile principale, principiul securității juridice se opune ca un termen de prescripție „mai lung” în sensul articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2988/95 să poată rezulta dintr-un termen de prescripție de drept comun redus pe cale jurisprudențială pentru ca acest din urmă termen să respecte în aplicarea sa principiul proporționalității, din moment ce, în orice caz, termenul de prescripție de 4 ani prevăzut la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 2988/95 este aplicabil în astfel de împrejurări.

⁽¹⁾ JO C 209, 31.7.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Augstākās tiesas Senāts — Republica Letonia) — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks/Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Cauza C-294/10) ⁽¹⁾

[Transport aerian — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 5 alineatul (3) — Compensarea pasagerilor în eventualitatea anulării zborurilor — Exonerare de obligația de compensare în caz de împrejurări excepționale — Adoptarea de către operatorul de transport aerian a tuturor măsurilor posibile pentru prevenirea împrejurărilor excepționale — Planificarea resurselor în timp util pentru a se putea asigura zborul după încetarea unor asemenea împrejurări]

(2011/C 194/09)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks

Pârât: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Augstākās tiesas Senāts — Interpretarea articolului 4 alineatul (3) și a articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungea a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218) — Anularea unui vol inițial din cauza închiderii spațiului aerian datorită unor probleme la sistemul de radar și de aviație, iar ulterior din cauza expirării timpului maxim de lucru autorizat al echipajului de zbor — Luarea de către transportatorul aerian a tuturor măsurilor necesare pentru evitarea circumstanțelor extraordinare

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungea a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că operatorul de transport aerian, în cazul în care are obligația să adopte toate măsurile posibile pentru prevenirea unor împrejurări excepționale, trebuie să țină cont în mod rezonabil, la momentul planificării zborului, de riscul de întârziere legat de eventuala survenire a unor asemenea împrejurări. Prin urmare, acesta trebuie să prevadă o anumită rezervă de timp care să îi permită, în măsura posibilului, să efectueze zborul în integralitate odată ce împrejurările excepționale au încetat. În schimb, dispoziția menționată nu poate fi interpretată în sensul că impune, cu titlu de măsuri posibile, planificarea, în mod general și nediferențiat, a unei rezerve de timp minime aplicabile fără distincție tuturor operatorilor de transport aerian în toate situațiile în care survin împrejurări excepționale. Aprecierea capacității operatorului de transport aerian de a asigura în integralitate zborul prevăzut în noile condiții care rezultă din survenirea acestor împrejurări trebuie efectuată astfel încât să se asigure că întinderea rezervei de timp impuse nu are drept consecință faptul că operatorul de transport aerian ar fi determinat să consimtă la sacrificii care nu puteau fi asumate în raport cu capacitățile întreprinderii sale în momentul relevant. Articolul 6 alineatul (1) din regulamentul menționat nu este aplicabil în cadrul unei asemenea aprecieri.

(¹) JO C 221, 14.8.2010.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 10 mai 2011 — Comisia Europeană/Regatul Suediei

(Cauza C-479/10) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 1999/30/CE — Controlul poluării — Valori limită pentru concentrațiile de PM₁₀ din aerul înconjurător)

(2011/C 194/10)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și K. Simonsson, agenți)

Pârât: Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk și C. Meyer Seitz, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/30/CE a Consiliului din 22 aprilie 1999 privind valorile limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie și plumbul din aerul înconjurător (JO L 163, p. 41, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 46) — Depășirea valorilor limită pentru pulberile în suspensie de PM₁₀ în aerul înconjurător pe parcursul anilor 2005, 2006 și 2007 în zonele SW 2 și SW 4 și pe parcursul anilor 2005 și 2006 în zona SW 5

Dispozitivul

1. Prin depășirea valorilor limită aplicabile concentrațiilor de PM₁₀ în aerul înconjurător pe parcursul anilor 2005-2007 în zonele SW 2 și SW 4 și pe parcursul anilor 2005 și 2006 în zona SW 5, Regatul Suediei nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/30/CE a Consiliului din 22 aprilie 1999 privind valorile limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie și plumbul din aerul înconjurător.

2. Obligă Regatul Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 328, 4.12.2010.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 14 martie 2011 — UsedSoft GmbH/Oracle International Corp.

(Cauza C-128/11)

(2011/C 194/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof (Germania)

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: UsedSoft GmbH

Intimată: Oracle International Corp.

Întrebările preliminare

1. Persoana care poate invoca o epuizare a dreptului de distribuție a copiei unui program pentru calculator (software) este „dobânditor legal” în sensul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2009/24/CE (¹)?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: dreptul de distribuție a copiei unui program pentru calculator se epuizează, în sensul primei părți a articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2009/24/CE, în cazul în care dobânditorul a realizat copia cu consimțământul titularului dreptului, prin descărcarea programului de pe internet pe un suport de date?
3. În cazul unui răspuns afirmativ și la a doua întrebare: persoana care a achiziționat o licență de programe pentru calculator „de ocazie” poate de asemenea invoca, pentru realizarea unei copii a programului, în calitate de „dobânditor legal”, în temeiul articolului 5 alineatul (1) și al primei părți a articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2009/24/CE, o epuizare a dreptului de distribuție a copiei programului pentru calculator realizate de către primul dobânditor cu consimțământul titularului dreptului, prin descărcarea programului de pe internet pe un suport de date, în cazul în care primul dobânditor a șters copia sa sau nu o mai utilizează?

(¹) Directiva 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator (JO L 111, p. 16).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republica Slovacă) la 4 aprilie 2011 — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky/Profitube s. r. o.

(Cauza C-165/11)

(2011/C 194/12)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Pârâtă: Profitube s. r. o.

Întrebările preliminare

1. În cazul în care, în anii 2005 și 2006, într-un antrepozit vamal public situat pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene au fost [importate], de un importator din acest stat membru, bunuri provenind de pe teritoriul unui stat care nu este membru al Uniunii Europene (Ucraina), bunuri transformate ulterior în acest antrepozit vamal în regim de perfecționare activă în cadrul sistemului cu suspendare, iar produsul final nu a fost exportat imediat, în temeiul articolului 114 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, ci a fost livrat, în același antrepozit, de

entitatea care l-a transformat, altei societăți din acest stat membru care, din antrepozit vamal menționat mai sus, nu l-a pus în liberă circulație, ci l-a plasat în continuare sub regim de antrepozit vamal — menționatei vânzări de bunuri în același antrepozit vamal i se aplică întotdeauna numai legislația vamală comunitară sau, prin vânzarea în cauză, situația juridică a suferit o asemenea modificare încât această operațiune este supusă regimului prevăzut de A șasea directivă 77/388/CEE (¹) a Consiliului din 17 mai 1977, cu alte cuvinte, în vederea atingerii obiectivelor regimului taxei pe valoarea adăugată, în temeiul celei de A șasea directive, un antrepozit vamal public situat pe teritoriul unui stat membru poate fi considerat drept parte a teritoriului Comunității, în special a teritoriului acelui stat membru, potrivit definiției prevăzute la articolul 3 din A șasea directivă?

2. Situația menționată mai sus poate fi apreciată în lumina doctrinei privind abuzul de drept elaborată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și referitoare la aplicarea celei de A șasea directive (Hotărârea din 21 februarie 2006, C-255/02, Halifax), în sensul că, prin livrarea bunurilor în antrepozit vamal public situat pe teritoriul Republicii Slovacă, reclamanta a realizat deja o livrare de bunuri cu titlu oneros pe teritoriul național?

3. În ipoteza unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în sensul că operațiunea în cauză ar trebui să fie supusă regimului prevăzut de A șasea directivă, această operațiune constituie faptul generator al taxei

(a) ca urmare a exigibilității taxei, în temeiul articolului 10 alineatele (1) și (2) din A șasea directivă, întrucât a avut loc o livrare de bunuri într-un antrepozit vamal situat pe teritoriul Republicii Slovacă? Sau

(b) întrucât, după importarea bunurilor dintr-o țară terță [articolul 10 alineatul (3) din A șasea directivă], și anume în timpul staționării acestora în respectivul antrepozit vamal, regimul vamal a încetat odată cu livrarea bunurilor depozitate către o altă persoană dintr-un stat membru?

4. Obiectivele enunțate în preambulul celei de A șasea directive, în special obiectivele urmărite de GATT (OMC), sunt îndeplinite în cazul în care o livrare în antrepozit vamal de bunuri importate dintr-o țară terță, care au fost transformate și transferate ulterior către o altă persoană din acest stat membru într-un antrepozit vamal situat pe teritoriul unui stat membru al Comunității Europene nu este supusă regimului taxei pe valoarea adăugată în acest stat membru?

(¹) A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 8 aprilie 2011 — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd/Sportradar GmbH (societate înregistrată în Germania), Sportradar (societate înregistrată în Elveția)

(Cauza C-173/11)

(2011/C 194/13)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd

Pârâte: Sportradar GmbH (societate înregistrată în Germania), Sportradar (societate înregistrată în Elveția)

Întrebările preliminare

1. În ipoteza în care o parte încarcă date dintr-o bază de date care este protejată de un drept *sui generis* în temeiul Directivei 96/9/CE⁽¹⁾ („Directiva privind bazele de date”) pe serverul său web care este amplasat în statul membru A și, ca răspuns la solicitările unui utilizator care se află într-un alt stat membru, statul membru B, serverul web respectiv transmite aceste date către computerul utilizatorului, iar datele sunt stocate în memoria computerului și sunt afișate pe ecranul acestuia

(a) transmiterea datelor reprezintă, în cazul acestei părți, un act de „extragere” sau de „reutilizare”?

(b) actul care constă în extragerea și/sau reutilizarea datelor de către această parte are loc

(i) doar în statul membru A

(ii) doar în statul membru B sau

(iii) atât în statul membru A, cât și în statul membru B?

⁽¹⁾ Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date, JO L 77, p. 20, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 102.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulío tis Epikrateias la 15 aprilie 2011 — Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton/1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon și 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis.

(Cauza C-177/11)

(2011/C 194/14)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulío tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton

Pârâți: 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon (ministru mediului, amenajării teritoriului și lucrărilor publice), 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon kai (ministru economiei și finanțelor), 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis (ministru afacerilor interne, funcției publice și descentralizării)

Întrebarea preliminară

„Articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/42/CE privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135), în măsura în care prevede că se efectuează o evaluare de mediu pentru toate planurile și programele «pentru care, având în vedere efectele potențiale asupra siturilor, se consideră necesară o evaluare în temeiul articolelor 6 și 7 din Directiva 92/43/CEE», trebuie interpretat în sensul că obligația de a supune un anumit plan evaluării de mediu depinde de înțelegerea, pentru acest plan, a condițiilor pentru efectuarea evaluării de mediu în temeiul Directivei 92/43 și că, prin urmare, această dispoziție a Directivei 2001/42 impune, asemenea dispozițiilor menționate anterior ale Directivei 92/43, constatarea că planul poate avea o influență semnificativă asupra unei anumite arii speciale de conservare, lăsând în sarcina statelor membre efectuarea evaluării de fond corespunzătoare, sau, dimpotrivă, articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/42 trebuie interpretat în sensul că obligația efectuării, conform acestei dispoziții, a unei evaluări de mediu nu depinde de îndeplinirea condițiilor pentru efectuarea unei evaluări de mediu în temeiul Directivei 92/43, cu alte cuvinte de aprecierea privind efectele potențiale semnificative asupra unei arii speciale de conservare, fiind suficient — în schimb — pentru activarea obligației de a efectua o astfel de evaluare, să se constate că un anumit plan are legătură, într-un fel sau altul, cu unul dintre siturile menționate în Directiva 92/43, iar nu în mod necesar cu o arie specială de conservare?”

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 4 mai 2011 — Sportingbet PLC/Ypourgos Politismou, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

(Cauza C-209/11)

(2011/C 194/15)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sportingbet PLC

Pârți: Ypourgos Politismou și Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

Întrebările preliminare

1. Este compatibilă cu dispozițiile articolelor 43 și 49 din Tratatul CE o reglementare națională care, în scopul de a limita oferta de jocuri de noroc, atribuie dreptul exclusiv privind desfășurarea, gestionarea, organizarea și funcționarea jocurilor de noroc unei singure întreprinderi, înființată ca societate pe acțiuni și cotate la bursă, în special în cazul în care această întreprindere face și publicitate jocurilor de noroc pe care le organizează, își extinde activitatea în alte state, jucătorii participă liber, iar valoarea maximă a pariului și a câștigului este stabilită pentru fiecare bilet în parte, iar nu pentru fiecare jucător?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, este compatibilă cu articolele 43 și 49 din Tratatul CE o reglementare națională care, urmărind în sine combaterea criminalității prin exercitarea unui control asupra întreprinderilor

din domeniul în cauză, pentru a garanta că astfel de activități se desfășoară exclusiv în cadrul unor circuite controlate, atribuie dreptul exclusiv privind desfășurarea, gestionarea, organizarea și funcționarea jocurilor de noroc unei singure întreprinderi, chiar în cazul în care această atribuire are ca efect paralel dezvoltarea nelimitată a ofertei respective? Sau, pentru ca această restricție să fie considerată adecvată în vederea îndeplinirii obiectivului de combatere a criminalității, este, în orice caz, necesar ca dezvoltarea ofertei să fie oricum controlată, cu alte cuvinte să se încadreze în limitele necesare pentru urmărirea acestui obiectiv și să nu le depășească? În cazul în care această dezvoltare trebuie să fie oricum controlată, dintr-o asemenea perspectivă, poate fi considerată controlată în cazul în care în acest domeniu se atribuie un drept exclusiv unei entități care are caracteristicile enumerate la prima întrebare preliminară? În sfârșit, în cazul în care se consideră că atribuirea dreptului exclusiv în cauză duce la o dezvoltare controlată a ofertei de jocuri de noroc, atribuirea acestui drept unei singure întreprinderi depășește ceea ce este necesar, în sensul că același obiectiv poate fi urmărit în mod util și prin atribuirea acestui drept mai multor întreprinderi?

3. În cazul în care, referitor la cele două întrebări preliminare de mai sus, se consideră că atribuirea, potrivit dispozițiilor naționale în discuție, a unui drept exclusiv pentru desfășurarea, gestionarea, organizarea și funcționarea jocurilor de noroc nu este compatibilă cu articolele 43 și 49 din Tratatul CE: a) se poate admite, în temeiul acestor dispoziții din tratat, ca autoritățile naționale să nu examineze, în cursul unei perioade tranzitorii necesare pentru adoptarea dispozițiilor compatibile cu Tratatul CE, cererile privind inițierea unor astfel de activități prezentate de entități stabilite în alte state membre? b) în cazul unui răspuns afirmativ, pe baza căror criterii se stabilește întinderea acestei perioade tranzitorii? c) dacă nu se admite o perioadă tranzitorie, care sunt criteriile pe baza cărora autoritățile naționale trebuie să evalueze cererile respective?

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 19 mai 2011 — Ryanair/Comisia(Cauza T-423/07) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Concurență — Abuz de poziție dominantă — Sectorul aerian — Utilizarea exclusivă a terminalului 2 al Aeroportului din München — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Luare de poziție a Comisiei — Nepronunțare asupra fondului — Obligația de a acționa — Inexistență”)

(2011/C 194/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentant: E. Vahida, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezenți: L. Flynn, S. Noë și E. Righini, agenți)

Obiectul

Cerere de constatare a abținerii de a acționa a Comisiei întrucât aceasta s-a abținut în mod ilegal să își precizeze poziția cu privire la plângerea reclamantei referitoare, pe de o parte, la un pretins ajutor acordat de Republica Federală Germania societății Lufthansa și partenerilor săi din Star Alliance, sub forma utilizării exclusive a terminalului 2 al Aeroportului din München (Germania), și, pe de altă parte, la un pretins abuz de poziție dominantă din partea Aeroportului din München

Dispozitivul

1. Nu mai este necesară pronunțarea cu privire la cererea referitoare la abținerea de a acționa formulată de Ryanair Ltd în privința pretinsului ajutor de stat în favoarea Lufthansa.
2. Respinge cererea referitoare la abținerea de a acționa prezentată de Ryanair cu privire la pretinsul ajutor de stat în favoarea partenerilor Lufthansa din Star Alliance.
3. Respinge cererea referitoare la abținerea de a acționa prezentată de Ryanair cu privire la pretinsul abuz de poziție dominantă.
4. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Ryanair.

5. Ryanair suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 8, 12.1.2008.**Hotărârea Tribunalului din 18 mai 2011 — IIC-Intersport International/OAPI — McKenzie (McKENZIE)**(Cauza T-502/07) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative McKENZIE — Mărcile comunitare figurative și verbale anterioare MCKINLEY — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2011/C 194/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: IIC-Intersport International Corporation GmbH (Ostermundigen, Elveția) (reprezentant: P. Steinhäuser, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezenți: A. Folliard-Monguiral și D. Botis, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: The McKenzie Corp. Ltd (Ponteland Village, Newcastle Upon Tyne, Regatul Unit) (reprezenți: D. Alexander, QC, R. Kempner și O.M. Delafaille, solicitori)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 15 octombrie 2007 (cauza R 1425/2006-2) privind o procedură de opoziție între The McKenzie Corporation Ltd și IIC — Intersport International Corp. GmbH

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă IIC-Intersport International Corp. GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 51, 23.2.2008.

Hotărârea Tribunalului din 18 mai 2011 — Habanos/OAPI — Tabacos de Centroamérica (KIOWA)(Cauza T-207/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative KIOWA — Marcă comunitară și marcă națională figurative anterioare COHIBA — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2011/C 194/18)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Corporación Habanos, SA (Havana, Cuba) (reprezentanți: inițial V. Gil Vega și A. Ruiz López, ulterior A. Ruiz López, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Tabacos de Centroamérica, SL (Pozuelo de Alarcón, Spania) (reprezentant: R. M. Caldés Llopis, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 31 martie 2008 (cauza R 1189/2007-2) privind o procedură de opoziție între Corporación Habanos, SA și Tabacos de Centroamérica, SL

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Corporación Habanos, SA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)(OAPI).
3. Tabacos de Centroamérica, SL suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 15.8.2008.

Hotărârea Tribunalului din 19 mai 2011 — PJ Hungary/OAPI — Pepekillo (PEPEQUILLO)(Cauza T-580/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PEPEQUILLO — Mărci naționale și comunitare verbale și figurative anterioare PEPE și PEPE JEANS — Restitutio in integrum — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Articolul 78 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 81 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94 [devenite articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009]”]

(2011/C 194/19)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Budapesta, Ungaria) (reprezentanți: M. H. Granado Carpenter și C. Gutiérrez Martínez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Pepekillo, SL (Algésiras, Spania) (reprezentant: J. Garrido Pastor, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziilor Camerei întâi de recurs a OAPI din 30 aprilie și din 24 septembrie 2008 (ambele pronunțate în cauza R 722/2007-1) privind cererea de restitutio in integrum a Pepekillo, SL, și, respectiv, procedura de opoziție dintre PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) și Pepekillo

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 24 septembrie 2008 (cauza R 722/2007-1).
2. Respinge în rest acțiunea.
3. OAPI va suporta propriile cheltuieli de judecată, jumătate din cele efectuate de PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft), precum și cheltuielile necesare ale PJ Hungary kft aferente procedurii în fața Camerei întâi de recurs a OAPI.
4. Pepekillo, SL, va suporta propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cele efectuate de PJ Hungary kft.

⁽¹⁾ JO C 44, 21.2.2009.

**Hotărârea Tribunalului din 18 mai 2011 — Glenton
Espana/OAPI — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA)****(Cauza T-376/09) ⁽¹⁾**

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative POLO SANTA MARIA — Marca figurativă anterioară din Benelux care reprezintă o siluetă de jucător de polo — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 194/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Glenton Espana, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: E. Armijo Chávarri și A. Castán Pérez-Gómez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: The Polo/Lauren Company, LP (New York, New York, Statele Unite) (reprezentanți: R. Black, R. Guthrie, solicitors și S. Malynicz, barrister)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 18 iunie 2009 (cauza R 594/2008-2), privind o procedură de opoziție între The Polo/Lauren Company, LP, și Glenton Espana, SA.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Obligă Glenton Espana, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 282, 21.11.2009.

**Hotărârea Tribunalului din 19 mai 2011 — Tempus Vade/
OAPI — Palacios Serrano (AIR FORCE)****(Cauza T-81/10) ⁽¹⁾**

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale AIR FORCE — Mărci comunitare și naționale verbală și figurative anterioare TIME FORCE — Motive relative de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similitudinii dintre semne — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 194/21)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Tempus Vade, SL (San Sebastián de los Reyes, Spania) (reprezentant: A. Gómez López, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Juan Palacios Serrano (Alcobendas, Spania) (reprezentanți: E. Ochoa Santamaría, J. del Valle Sánchez și V. Ruiz de Velasco Martínez de Ercilla, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 7 ianuarie 2010 (cauza R 1114/2008-4), privind o procedură de opoziție între Tempus Vade, SL și domnul Juan Palacios Serrano.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Obligă Tempus Vade, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 100, 17.4.2010.

**Acțiune introdusă la 4 aprilie 2011 — COMPLEX/OAPI —
Kajometal (KX)****(Cauza T-206/11)**

(2011/C 194/22)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: COMPLEX S.A. (Łódź, Polonia) (reprezentant: R. Rumpel, consilier juridic)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Kajometal s.r.o. (Dolný Kubín, Slovacia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind întemeiată;
- anularea Deciziei R 864/2010-2 a Camerei a doua de recurs a OAPI din 21 ianuarie 2011;
- înlocuirea deciziei atacate printr-o altă decizie prin care să se refuze înregistrarea mărcii KX nr. 61225405;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Kajometal s.r.o.

Marca comunitară vizată: marca verbală KX pentru produse din clasa 7.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: COMPLEX S.A.

Marca sau semnul invocat: marca comunitară verbală nr. 3 588 241 CX, înregistrată pentru produse din clasa 7, marca comunitară grafică nr. 3 979 32 CX PRECISION BEARINGS, înregistrată pentru produse din clasa 7.

Decizia diviziei de opoziție: respingerea opoziției.

Decizia camerei de recurs: respingerea căii de atac.

Motivele invocate: greșita aplicare a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ întrucât există un risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, 24.3.2009, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2011 — EyeSense/OAPI — Osypka Medical (ISENSE)

(Cauza T-207/11)

(2011/C 194/23)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: EyeSense AG (Basel, Elveția) (reprezentant: N. Aicher, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Osypka Medical GmbH (Berlin, Germania)

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 4 februarie 2011 în cauza R 1098/2010-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate în procedura aflată pe rolul camerei de recurs a OAPI.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Osypka Medical

Marca comunitară vizată: marca verbală „ISENSE” pentru produse și servicii din clasele 9, 10 și 42 — cererea de înregistrare nr. 7 165 327

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală națională „EyeSense” pentru produse și servicii din clasele 10 și 42

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât nu există risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 18 aprilie 2011 — Progust/OAPI — Soprallex & Vosmarques (IMPERIA)

(Cauza T-216/11)

(2011/C 194/24)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Progust, SL (Girona, Spania) (reprezentanți: M. E. López Camba și J. L. Rivas Zurdo, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sopralax & Vosmarques SA (Bruxelles, Belgia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea în totalitate a Deciziei Camerei întâi de recurs în cauza R 1036/2010-1;
- Obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Progust, SL;
- Obligarea Sopralax & Vosmarques SA la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Progust, SL.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca figurativă comunitară (nr. 7.008.154), pentru produse și servicii din clasele 29, 30, 31, 32 și 43)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Sopralax & Vosmarques SA

Marca sau semnul invocat: Marca figurativă comunitară (nr. 3.260.288) care cuprinde elementul verbal „IMPERIAL” pentru produse din clasa 29.

Decizia diviziei de opoziție: Admite opoziția și respinge cererea de înregistrare a mărcii solicitate

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac

Motivele invocate: Interpretarea și aplicarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 15 aprilie 2011 — Otero González/OAPI — Apli-Agipa (AGIPA)

(Cauza T-219/11)

(2011/C 194/25)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamant: José Luis Otero González (Barcelona, Spania) (reprezentant: S. Correa, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Apli-Agipa SAS (Dormans, Franța)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs din 14 februarie 2011 adoptate în cauza R 0556/2010-2 în ceea ce privește admiterea în parte a cererii de înregistrare pentru următoarele produse: „fotografii, adevizi pentru papetărie sau menaj, pensule, mașini de scris și articole de birou (cu excepția mobilierului), material didactic sau pentru învățământ (cu excepția aparatelor), materiale plastice pentru ambalaj (neincluse în alte clase), caractere tipografice, forme de tipar”;
- respingerea cererii de înregistrare nr. 5.676.721 a mărcii comunitare „AGIPA” în ceea ce privește toate produsele menționate în clasa 16;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: APLI-AGIPA S.A.S.

Marca comunitară vizată: marca verbală „AGIPA” (cererea de înregistrare nr. 5.676.721) pentru produse din clasa 16.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamantul.

Marca sau semnul invocat: marca verbală spaniolă „AGIPA” (nr. 2.216.879) și marca figurativă spaniolă care conține elementul verbal „a — agipa” (nr. 1.269.511), ambele înregistrate pentru produse din clasa 16.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: admite în parte calea de atac.

Motivele invocate: aplicarea și interpretarea eronate ale articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 18 aprilie 2011 — TeamBank/OAPI — Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)

(Cauza T-220/11)

(2011/C 194/26)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: TeamBank AG Nürnberg (Nürnberg, Germania) (reprezențanți: T. Kiphuth, H. Lindner și D. Terheggen, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:
Fercredit Servizi Finanziari SpA (Roma, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 3 februarie 2011 în cauza R 719/2010-1;
- obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „f@ir Credit” pentru servicii din clasa 36 (cererea nr. 6 947 766)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției:
Fercredit Servizi Finanziari SpA

Marca sau semnul invocat: marca figurativă „FERCREDIT” pentru produse și servicii din clasele 6, 7, 12, 14, 16, 18, 25, 35, 36, 39, 41, 42, 43 și 44 (marca comunitară nr. 3 749 801), opoziția vizând înregistrarea serviciilor din clasa 36

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾, ținând seama de absența riscului de confuzie între mărcile aflate în conflict

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată), JO L 78, p. 1.

A acțiune introdusă la 20 aprilie 2011 — Siemens/Comisia

(Cauza T-223/11)

(2011/C 194/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Siemens AG (München, Germania) (reprezentanți: J. Risse, R. Harbst și H. Haller, avocați)

Pârâtă: Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, reprezentată de Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei la plata către reclamantă a sumei de 16 114 147 euro și, în plus, dobânzi la o rată de 8 puncte procentuale mai mare decât rata de bază în vigoare în Germania începând cu 20 aprilie 2011 și
- obligarea pârâtei să restituie reclamantei în totalitate cheltuielile efectuate cu onorariile avocaților și celelalte cheltuieli de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că, potrivit contractului încheiat cu pârâta, reclamanta are dreptul să solicite despăgubiri pentru costurile suplimentare intervenite.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că, în subsidiar, o asemenea despăgubire trebuie plătită conform legii germane, care este legea aplicabilă contractului, și anume conform articolului 313 din Codul civil german (BGB).

A acțiune introdusă la 21 aprilie 2011 — Caventa/OAPI — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Cauza T-224/11)

(2011/C 194/28)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Caventa AG (Rekingen, Elveția) (reprezentant: J. Krenzel, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:
Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Germania)

Concluziile

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, modele și desene industriale) din 10 februarie 2011 în cauza R 1494/2010-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „BERG” pentru produse din clasele 25 și 28 (înregistrarea nr. 7 115 009).

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Anson's Herrenhaus KG.

Marca sau semnul invocat în procedura opoziției: marca verbală „Christian Berg” pentru produse și servicii din clasele 3, 18, 25 și 35 (marca comunitară nr. 338 36 76), opoziția fiind îndreptată împotriva înregistrării pentru produse din clasele 25 și 28.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009⁽¹⁾, întrucât nu există un risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiunea codificată), JO L 78, p. 1.

Acțiune introdusă la 21 aprilie 2011 — Caventa/OAPI — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Cauza T-225/11)

(2011/C 194/29)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Caventa AG (Rekingen, Elveția) (reprezentant: J. Krenzel, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Germania)

Concluziile

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, modele și desene industriale) din 10 februarie 2011 în cauza R 740/2010-1;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „BERG” pentru produse din clasele 25 și 28 (înregistrarea nr. 7 124 084).

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Anson's Herrenhaus KG.

Marca sau semnul invocat: marca verbală „Christian Berg” pentru produse și servicii din clasele 3, 18, 25 și 35 (marca comunitară nr. 338 36 76), opoziția fiind îndreptată împotriva înregistrării pentru produse din clasele 25 și 28.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009⁽¹⁾, întrucât nu există un risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiunea codificată), JO L 78, p. 1.

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2011 — Wall/OAPI — Bluepod Media Worldwide (bluepod media)

(Cauza T-227/11)

(2011/C 194/30)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Wall AG (Berlin, Germania) (reprezentant: A. Nordemann, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bluepod Media Worldwide Ltd (Londra, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea în parte a Deciziei R 301/2010-1 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 10 februarie 2011.

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă „bluepod media”, pentru produse și servicii din clasele 9, 35, 38 și 41 — cererea de înregistrare a unei mărcii comunitare nr. 6099709

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: înregistrarea mărcii comunitare nr. 5660972 pentru marca figurativă „blue spot” pentru servicii din clasele 35, 36, 37 și 38; înregistrarea mărcii internaționale nr. 880800 pentru marca verbală „BlueSpot” pentru servicii din clasele 35, 37 și 38; înregistrarea mărcii germane nr. 30472373 pentru marca verbală „BlueSpot” pentru servicii din clasele 35, 37 și 38

Decizia diviziei de opoziție: respingerea opoziției

Decizia camerei de recurs: admiterea în parte a căii de atac și respingerea în parte a cererii. În mod corespunzător, admiterea în rest a cererii și respingerea în parte a opoziției.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară întrucât camera de recurs a considerat în mod eronat că nu exista un risc de confuzie.

A acțiune introdusă la 4 mai 2011 — Stichting Greenpeace Nederland și PAN Europe/Comisia

(Cauza T-232/11)

(2011/C 194/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Țările de Jos) și Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: B. Kloostera, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea Deciziei [Ares(2011)223668] a Comisiei din 1 martie 2011 contrară Regulamentului nr. 1367/2006/CE ⁽¹⁾;
- anularea Deciziei [Ares(2011)223668] a Comisiei din 1 martie 2011;
- să dea instrucțiuni Comisiei să analizeze pe fond cererea de reexaminare internă din 20 decembrie 2010, în cadrul unui termen stabilit de Tribunal;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că pârâta avea obligația, astfel cum i se solicită de către reclamante, de a efectua reexaminarea internă a Directivei 2010/77/UE ⁽²⁾, pentru motivul că directiva menționată nu are o aplicabilitate generală, cum pârâta susține, ci constituie mai curând un act care conține decizii concrete și individuale întemeiate pe mai multe cereri individuale ale producătorilor vizați.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea Regulamentului nr. 1367/2006/CE, întrucât Directiva 2010/77/UE conține mai multe acte administrative care corespund unor decizii individuale luate ca răspuns la cereri individuale.

În plus, întrucât Comisia nu a adoptat directiva menționată în cadrul prerogativelor sale legislative, reclamantele consideră că accesul la justiție privind o asemenea directivă trebuie garantat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

⁽²⁾ Directiva 2010/77/UE a Comisiei din 10 noiembrie 2010 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în privința datelor de expirare pentru includerea în anexa I a anumitor substanțe active (JO L 293, p. 48).

A acțiune introdusă la 26 aprilie 2011 — Glaxo Group/OAPI — Farmodiética (ADVANCE)

(Cauza T-243/11)

(2011/C 194/32)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Glaxo Group Ltd (Greenford, Regatul Unit) (reprezentant: O. Benito, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Farmodiética — Cosmética, Dietética e Produtos Farmacêuticos, Lda (Estda de S.Marcos, Portugalia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- suspendarea procedurii până la soluționarea cererii de declarare a nulității aflată pe rol în Portugalia, întrucât prin această cerere de declarare a nulității se contestă singurul temei pentru care cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6472971 a fost respinsă, iar dacă această cerere de declarare a nulității nu este admisă;
- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 februarie 2011 în cauza R 665/2010-4 și
- obligarea pârâtului și/sau a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „ADVANCE” pentru produse din clasa 5 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6472971

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: înregistrarea mărcii portugheze nr. 417744 pentru marca figurativă „ADVANCIS CAPS MORE BIOAVAILABLE. MORE EFFECTIVE”, pentru produse din clasele 3 și 5

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 65 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs: (i) a considerat că reclamanta nu a contestat decizia diviziei de opoziție din 25 februarie 2010 în ceea ce privește similitudinea produselor vizate, (ii) a hotărât că nu exista un motiv de a se abate de la decizia diviziei de opoziție din 25 februarie 2010 în ceea ce privește similitudinea produselor vizate, (iii) nu a analizat dacă produsele vizate din clasa 3 sunt similare sau diferite față de produsele din clasa 5, (iv) nu a explicat motivul pentru care era relevant să se ia în considerare modul în care semnele sunt pronunțate în engleză, în condițiile în care teritoriul relevant este Portugalia, (v) a apreciat că mărcile în conflict sunt similare în engleză din punct de vedere auditiv, (vi) a aplicat teste incorecte în ceea ce privește compararea semnelor, constatând astfel în mod greșit că gradul de similitudine este mediu și (vii) a aplicat incorect și incomplet testele la aprecierea globală a riscului de confuzie.

Acțiune introdusă la 6 mai 2011 — ClientEarth și International Chemical Secretariat/ECHA

(Cauza T-245/11)

(2011/C 194/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: ClientEarth (Londra, Regatul Unit) și The International Chemical Secretariat (Göteborg, Suedia) (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile

- Constatarea faptului că pârâta a încălcat Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului;
- constatarea faptului că pârâta a încălcat Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 ⁽¹⁾;
- constatarea faptului că pârâta a încălcat Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽²⁾;
- anularea deciziei, care figurează în răspunsul confirmativ al pârâtei din 4 martie 2011, de a refuza accesul la documentele solicitate și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantelor, inclusiv a celor efectuate de eventualii intervenți.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, reclamantele solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea deciziei, care figurează în răspunsul confirmativ al pârâtei din 4 martie 2011, de a nu acorda accesul la documentele care conțin numele și datele de contact ale solicitanților înregistrării (producători/importatori) unui număr important de substanțe pretins periculoase pentru sănătatea umană și pentru mediu și cantitățile în care acestea sunt introduse pe piața Uniunii.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Potrivit primului motiv, decizia atacată încalcă articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât reclamantelor nu li s-a răspuns la cererea de confirmare în termenul prevăzut, iar această întârziere nu a fost motivată.

2. Potrivit celui de al doilea motiv, decizia atacată încalcă articolul 4 alineatele (4) și (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât solicitantii înregistrării nu au fost consultați pentru a se stabili dacă există vreun interes comercial care să justifice nedivulgarea și întrucât nu au fost furnizate argumente suficiente care să dovedească cu certitudine faptul că documentele nu trebuiau divulgate.
3. Potrivit celui de al treilea motiv, decizia atacată încalcă articolul 4 alineatele (1), (2), (3) și (4) din Convenția de la Aarhus, întrucât reclamantelor nu le-a fost acordat accesul la informațiile solicitate. Decizia atacată încalcă de asemenea articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006, întrucât prin aceasta nu au fost interpretate în mod restrictiv excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, ținând seama de interesul public pe care îl prezintă comunicarea, precum și de aspectul dacă informațiile solicitate se referă la emisii în mediu.
4. Potrivit celui de al patrulea motiv, decizia atacată încalcă articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât prin aceasta nu s-a demonstrat că divulgarea documentelor solicitate ar aduce o atingere gravă

procesului decizional intern al ECHA, precum și articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din același regulament, întrucât nu s-a demonstrat existența unui interes comercial care să justifice nedivulgarea.

5. Potrivit celui de al cincilea motiv, decizia atacată încalcă articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf și articolul 4 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât prin aceasta nu s-a stabilit dacă exista un interes public superior care să justifice divulgarea și nu s-a oferit o motivare amănunțită pentru refuz.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 194/30	Cauza T-227/11: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2011 — Wall/OAPI — Bluepod Media Worldwide (bluepod media)	18
2011/C 194/31	Cauza T-232/11: Acțiune introdusă la 4 mai 2011 — Stichting Greenpeace Nederland și PAN Europe/Comisia	19
2011/C 194/32	Cauza T-243/11: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2011 — Glaxo Group/OAPI — Farmodiética (ADVANCE)	19
2011/C 194/33	Cauza T-245/11: Acțiune introdusă la 6 mai 2011 — ClientEarth și International Chemical Secretariat/ECHA	20

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO